

Adolf Fredrik Torsell,

Fiskare, arbetare, f. 1864 i Åkers socken.
Fadern var först trädgårdsmästare vid
Åkers bruk och flyttade till Strängnäs
1879. Arrenderade där trädgård.

Ad. Fredr. T. kom 1884 till Stockholm,
där han bodde hos en fiskare Karl
Jansson, som sålde fisk "åt kungen,
när han var på Drättingholm
och åt krogarna."

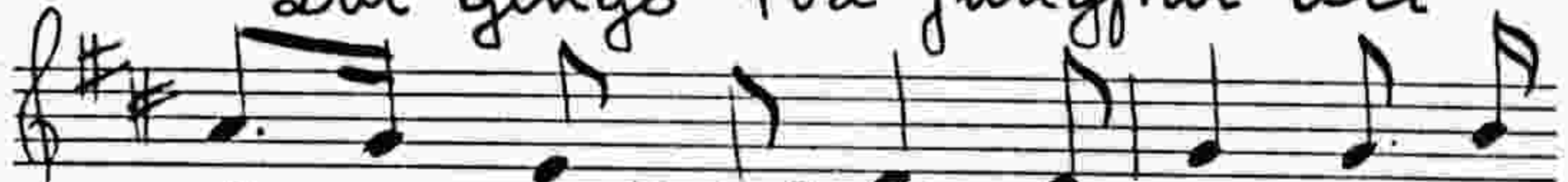
Följande visar lärde sig Torsell på
80-talet av fiskare Karl Jansson f. 1824,
bosatt på Lövholmen, västkylkaba.
Visorna äro sålunda från Stockholms-
trakten.

De två jungfrurna.

Ad. Fredr. Torsell, Strånpåsar
efter Triskare Karl Jansson, Hockelhorn t. 1824

Där gingo två jungfrur uti

ro - s - fundet ljud, och jungfrur det

vo - ro de båda. Den e -

na hon var så hjärte - li - gen glad, den

andra hon var sorgsen och bedröfvad.

De två jungfrurna.

Där gingo två ^{v. 1} jungfrur ute rosendalvä
 och jungfrur det ~~var~~ de båda.
 Den ena hon var så hjärteligen glad,
 den andra var sorgsen och bedrövad

v. 2.

Den rika hon sade till den fattiga så:
 "Varför är du så sorgsen och bedrövad?
 Har du mistat fader eller har du
 mistat mor,
 eller har du bortmistat din ära?"

v. 3.

"Nej, intet har jag mistat varken fader
 eller mor,
 och Gud han bevarar min ära,
 jag söger allra mest min fager
^{uzer sven}
 den du och jag vi båda hälle kära."

v. 4.

(96)

Och nigersven stod där ej långt
därifrån,
han hörde väl, vad jungfrurna de talte,
"ja, ack, du store Gud, som ute i himlen bo
säg mig, vilken av dem jag skall följa?"

v. 5

Och nigersven han smyger
in bakom fräns
och tager den fattiga i handen
"ja, nu så är du min,
och nu så är jag din,
Gud låte oss få leva tillsammans

X

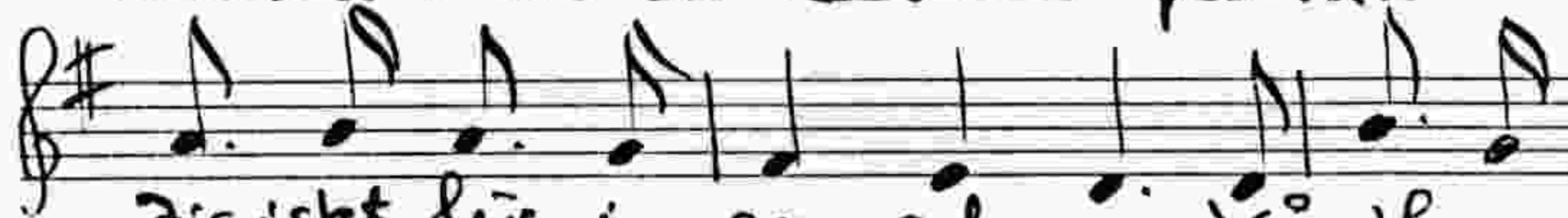
Noak.

97

Ad. Fredr. Jorsell, Strängnäs

Vi prisa högljutt gamla testa-
mentets dar. då levde para-

disiskt liv i en och vår. Vår Herre

skipade självs både lag och rätt, men

nu för tiden gå det till på ett

annat sätt, gunäs, trasallag, gu-
 näs, tra-rallalla; gunäs, tra-
 rallalla l.

Gubben Noak.

v. 1

Vi prisa hägljutt gamla testamentets dar,
då levde paradisiskt liv i en och var,
Vår Herre skipade själv både lag och rätt,
men nu för tiden går det till på ett annat sätt
gunås, trarallalla, gunås, trarallalla,
gunås, trarallallallalala!

v. 2

Men när som ondskan börja bliva allt för svår,
då gav Gud människans två tusen nådeår.
Om efter denna tid hon ej var bättre — då...
då skulle varje kraft inunder vatten stå
för synd, trarallalla, för synd, trarallalla,
för synd, trarallallallallalala!

Men efter fränne tusen nådaår,[⊗]
 då var man ej en smula bättre än förut.
 Då sände Herren ned en väldig syndaflo
 att bota både folk och få från övermod.
 Bra hänt, trarallalla, bra hänt etc.

Men när de lågo i sin sömn en stormig natt
 då stötte skutan uppå Ararat^{XX}
 I skjortan Noak då på däckat rusa opp.
 I särken gumman efter kom i fullt galopp
 och skrek: "Trarallalla!" "oh skrek etc

⊗ Raden för kort och rimmor ej heller med
 den följande. Hälle t. ex.:

"Men efter alla dessa nådaårs slut"

XX Raden för kort. Ex:

"då stötte skutan uppå berget Ararat"

Då blev det skrik och viltvalla i en last.
 Man trodde fan skull taga både båt och last.
 Men Noak, roligt av alla man på däck,
 kröp ner i skutan för att se om den var läck
 Ⓟ Så storm, Trarallalla, så storm, tra etc.

v. 6

En skuta höll, ty den var gjord av engelsk plåt
 Från Sverige var varenda bit i Noaks båt.
 Och gubben Noak, glad att vara än vid liv
 omfamnar söner, dottrar och sitt eget viv,
 Ⓟ Ⓟ åck ja, trarallalla, åck ja, etc

v. 7

Och hade gubben Noak drucknat med sin fru
 vi hade gäntat uppå havets batter nu.
 En skål för Noak då i batter femma vi,
 ty han har räddat oss ifrån att fiskar bli.
 Hans skål, Trarallalla, hans skål etc.

+

+

+

Ⓟ Jorsell: "och storm"
 Ⓟ " " "guds!"

Drängvisa.

Ad. Fredr. Jorsell, Strängnäs efter Höckholmen
Fiskare Karl Jansson, 1. 1829

Jag ynkas den som är en dräng, skall

bitts och oh sent i sång. Ja,

det skall vara satans träl, om

det skall låta väl.

Drängvisa.

v. 1

Jag ynkas den, som är en dräng,
 kall bitti opp och sent i säng,
 Ja, det ska vara sataus träl,
 om det ska låta väl!

x

v. 2

Då yrskar vakua drängen opp
 och frågar: "Vem tog bondan bort?"
 Han redan ut på marken är,
 tar sprängen här och där.

v. 3.

Skall jag hela dagen gå
 och ingen frukost få
 förrän klockan åtta slår,
 då vi till stugan går

Da skyndar bonn' sig in förut
och sätter flaskan för sin trät
och tager sig en sup brännvin in
innan drängen kommer in.

v. 5.

Men då kånkända mången gång,
att drängen gör ett hastigt språng,
och lagar han får dörren opp,
innan bonn' får flaskan bort.

v. 6.

Da måste bonn' mot viljan sin
ge drängen en sup brännvin in.
Han tänkte så: "Du väl förstår,
att jag tog mig en får."

v. 7.

Drickskannen med sig bär för
nå drängen uppå lagen slår,
så rågen ryker häft på vägg
och bonn' står nästan rädd.

Men stackars dräng i alla fall,
som uppå denna jakten skall,
Om dagen vore an så lång
är bonden jämt på språng.

v. 9.

I stugan får jop sitta ned,
Arund, kat och fa en bit!
Och dricka litet vatten till
om tiden ges därtill!

X

Fångebevisa.

v. 1

Den första jannari
- den dagen var så lång-
da blev jag arresterad
och fångslad på en gång.
Som en okänder yugling
och en ovärdig gäst
av kronoläusman Lundström
jag fördes i arrest.

v. 2.

När läusman bomma dören till,
da blev jag så förskräckt,
så blod och tårar runno
likt vattnet från en bäck.
Da tänkte jag på mor och far,
hur lyckliga dom var,
men alla mest på 'lille vännen,
som jag först älskat har.

v. 3.

Den saken jag blev skyldig för
 den har jag ej begått,
 men genom falska människor
 den saken på mig fått.
 Men Herren lönar dessa
 en gång på domedag,
 ty de skall stå till rätta
 för vad de handlat har.

v. 4.

Av blod är visan skriven,
 för där fanns intet bläck.
 Av Herrens klara himmel
 såg jag en enda fläck
 var hårt som fågeln kvittrar,
 den svalan vid min cell,
 densamma gör mig sällskaps
 från morgon och till kväll.